

ಬಾರದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪಯಣ

ಅಲೆಗಳು... ನೀಲಿ ಸಮುದ್ರ, ಬಿಳಿ ನೊರೆ ನೊರೆಯ ಅಲೆಗಳು... ಕಾಲಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ... ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಮರಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಕಾಲುಗಳು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ... ಅಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಒಡಕಲು ಕಷ್ಟ ಚಿಪ್ಪು ಪಾದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ... ಬರುವ ಮುಂದಿನ ಅಲೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ?... ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೋ.. ಅಥವಾ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಬಿಡುತ್ತದೋ..

ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಲೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬಡಿದು, ಕೆಳಗಿನ ಮರಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ... ಅಥವಾ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ... ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ... ಸಮುದ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮುಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟವಾದರೆ ತನ್ನ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬೇಡವೆನ್ನಿಸಿದರೆ ಜೀವ ತೆಗೆದು ತಿರುಗಿ ದಡಕ್ಕೆ ಒಗೆದು ಬಿಡುತ್ತದೆ... ಸಮುದ್ರ ರಾಜನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಈ ಅಲೆಗಳು... ಹೃದಯವಿಲ್ಲದವು... ಸಮುದ್ರದ ರಾಜನ ಹಾಗೆಯೇ...

ಅದೇ ನದಿಯ ಕಥೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ.. ಎಲ್ಲೋ ಹುಟ್ಟಿ, ದಾಹ ತಣಿಸಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಹಸಿರು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಕೆಳದ ಭೋರ್ಗರೆತಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿ ಜುಳು ಜುಳು ಹರಿದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಲು ಧಾವಿಸಿ ಬರುವ ನದಿ ತನ್ನ ಸಿಹಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬಲಿಹೊಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ, ಉಪ್ಪಾಗಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು